Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 6 WARSZAWA, DNIA 10 LUTEGO 1934 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

DYSPROPORCJE DEFLACYJNE

Deflacja jest, teoretycznie rzecz biorąc, systemem polityki, który poprzez kurczenie obiegu pieniężnego celowo zmierza do wywołania określonych skutków gospodarczych. Skutkami temi powinny być, jeżeli deflacja ma dać ogólno-gospodarcze korzyści, spadek cen wszystkich towarów i usług, których wartość wyrażona jest w pieniądzu. Tak pojęta deflacja spowodować może dodatnie z ogólno-gospodarczego punktu widzenia skutki. Spadają bowiem ceny, ale spadają również wszystkie elementy składowe kosztów produkcji. Wskutek tego rentowność utrzymuje się na poziomie, stwarzającym atrakcyjne warunki do rozwoju produkcji. Jednocześnie zaś niski poziom cen otwiera możliwości zwiększonej ekspansji eksportowej.

Deflacja, jaką przeżywamy w Polsce, niewiele ma z tym procesem wspólnego. Pozornie nawet, biorąc pod uwagę wysokość obiegu pieniężnego, który utrzymuje się na poziomie nie wiele co mniejszym, niż w latach poprzednich, mogłoby się wydawać, że deflacji w ścisłym tego słowa znaczeniu wogóle w Polsce niema. Byłoby to jednak niesłuszne. Skutki deflacyjne zależą bowiem nietylko od ogólnej wysokości obiegu pieniężnego, lecz również od tego, w czyich rękach się on koncentruje, w jakim stopniu zasila on życie gospodarcze kredytami i kto z tych kredytów korzysta.

Pod tym względem mamy do czynienia w Polsce z rażącą dysproporcją. Jeżeli bowiem idzie o stopień zasilania nowemi kredytami, to o ile zasilanie to uległo wydatnemu zmniejszeniu w stosunku do gospodarki prywatnej, o tyle utrzymało się na poziomie wysokim w stosunku do gospodarki publicznej i wszystkich jej emanacji, więc przedewszystkiem przedsiębiorstw państwowych. W ten sposób gospodarka prywatna odczuwa na swej skórze skutki polityki deflacyjnej w ścisłem tego słowa znaczeniu. Jest to jedna dysproporcja. Drugą jest udział budżetów publicznych w naszym dochodzie społecznym. Udział ten jest niezmiernie wysoki bardzo, niestety, odległy od deflacyjnego poziomu.

W rezultacie gospodarka prywatna poddana jest jak gdyby działaniu dwuch pomp. Jedną jest pompa naszych budżetów publicznych, ssąca z gospodarki prywatnej z niezmniejszoną siłą środki pieniężne w formie wszelkiego rodzaju podatków, opłat, świadczeń i taryf. Druga — pompa tłocząca do gospodarki prywatnej zapas nowych środków, tłoczy je w sposób nader ograniczony, gdyż jednocześnie musi ona zasilać w sposób zwiększony zapotrzebowanie budżetów publicznych.

Oczywiście, że tego rodzaju deflacja nie może dawać tych dodatnich skutków gospodarczych, o jakich wspomnialiśmy na wstępie. Jej konsekwencją jest spadek cen, ale spadek, który nie zrównoważony jednoczesnym spadkiem tak zasadniczych elementów kosztów produkcji, jakiemi są obciążenia publiczne, pociąga za sobą zanik opłacalności produkcji, a więc zastój wytwórczości, obrotów i ruchu kapitałów.

Ostatecznie możnaby się jednak nawet z tego rodzaju deflacją zgodzić, jako ze środkiem radykalnym, ale w pewnej mierze skutecznym. Spadek opłacalności produkcji może bowiem doprowadzić do eliminacji jednostek słabych, gorzej przygotowanych do życia, produkujących gorzej, a więc takich, których istnienie jest raczej balastem dla gospodarki społecznej, niż korzyścią. Ich usunięcie stworzyć może dobry grunt dla rozwoju ekspansji jednostek zdrowych. Założeniem tego rodzaju koncepcji jest to, że w atmosferze rozrzedzanej pompą deflacyjną, prędzej zabraknie tchu jednostkom chorym, niż zdrowym. Coprawda zasada ta niezupełnie jest słuszna, gdyż w praktyce o utrzymaniu się na powierzchni decydują nie tyle kwalifikacje życiowe, ile rezerwy, które pozwalają dłużej przetrzymać krytyczny okres. Niejednokrotnie się zdarza, że właśnie te jednostki, które powinny być wyeliminowane z rynku, utrzymują się na nim, właśnie dzięki tym rezerwom. Lecz przyjmując nawet, że proces ten w ostatecznym rezultacie daje wynik z ogólno-gospodarczego punktu widzenia dodatni, to wątpliwości nie ulega, że jeżeli proces ten trwa długo, to wówczas szkody, jakie on robi, stają się większe, od korzyści. Wszystkim bowiem zaczyna wówczas tchu brakować.

W takiej sytuacji znajdujemy się obecnie, po okresie kilkoletniego nacisku dysproporcyj deflacyjnych. Z tego względu niesłychanie ważnemi są oświadczenia miarodajnych czynników, w których zakresie działania leży regulowanie funkcjonowania obu wspomnianych przez nas pomp — ssącej i tłoczącej.

Oświadczenia w tej sprawie, jakie padły w czasie debat budżetowych, są raczej pocieszające. Z jednej strony usłyszeliśmy opinję, że Rząd nasz pójdzie po linji zliberalizowania polityki kredytowej, ale pod warunkiem, że życie gospodarcze poprze swe domagania zdrowemi tranzakcjami. W związku z tem trzeba zaznaczyć, że nieodzownym warunkiem, aby takie tranzakcje mogły powstać, musi być stworzenie odpowiedniego dla nich podłoża. Podłoża, umożliwiającego zdrową kalkulację, t. j. przedewszystkiem taką, w której przedsiębiorca mógłby pracować dla własnej korzyści, a nie jak dotąd — przedewszystkiem dla korzyści budżetów publicznych. Wzmożenie działalności pompy, tłoczącej kredyty, jest więc bezpośrednio zależne od zmniejszenia nacisku pompy ssącej, i od niej musi wyjść początek.

Tutaj wkraczamy już w zagadnienie oszczędności w wydatkach państwowych oraz w dziedzinę złagodzenia i zrealizowania ordynacji podatkowej. Ta ostatnia sprawa znalazła dość obszerne oświetlenie w wywiadzie, udzielonym przed kilku dniami prasie przez p. min. skarbu. Powstrzymując się od przedwczesnej oceny zarządzeń w tym zakresie wydanych, pragnęlibyśmy, aby sprostały one próbie życia, w zapowiedzianej rozciągłości, przynosząc efektywne korzyści skarbowi Państwa i ogółowi płatników.

M. K.

Dookoła rokowań handlowych z Anglją

Rozmowy wstępne, prowadzone w Warszawie, w sprawie zawarcia umowy handlowej pomiędzy Polską a Anglją zostały już zakończone. Delegaci angielskich sfer gospodarczych udali się do Londynu. Sprawa unormowania obrotów handlowych polsko-angielskich śledzona jest z zainteresowaniem przez sfery gospodarcze obu krajów. Zainteresowanie to wypływa z faktu, że mimo przesilenia obroty handlowe polsko-angielskie rozwijały się w ostatnich latach stosunkowo pomyślnie dla obu stron. Polska stanowić może korzystny rynek dla ekspansji kapitałów angielskich, a także dla wywozu artykułów przemysłowych. Polska natomiast zainteresowana jest głównie w wywozie do Anglji artykułów rolniczych oraz niektórych przemysłowych, jak cukru, drzewa, tkanin, odzieży, wyrobów fajansowych, szkła i t.p. Zasadniczy postulat ze strony polskiej stanowi utrzymanie w obrotach z Anglją dodatniego salda bilansu handlowego.

Postulat ten wypływa z konieczności spłacania przez nas znacznych długów wobec Anglji, które w obecnym okresie zahamowania międzynarodowych obrotów kapitałowych mogą być pokrywane jedynie przez uzyskiwanie odpowiednio wysokich nadwyżek towarowych. Ponadto nie bez znaczenia jest fakt, że wywóz angielski składa się niemal wyłącznie z wyrobów gotowych, wysokowartościowych, to znaczy o dużej zawartości pracy ludzkiej w jednostce towaru. Natomiast wywóz polski, jako głównie rolniczy, posiada mniejszą jednostkową wartość socjalną. I tutaj więc argument ten przemawia za uaktywnieniem naszego salda bilansu handlowego z Anglją.

NOWA ORDYNACJA PODATKOWA

Co o niej sądzi p. Minister Zawadzki

Do rzędu najaktualniejszych wydarzeń w zakresie życia gospodarczego zaliczyć trzeba uchwalony przez Radę Ministrów projekt nowej ordynacji podatkowej. Doceniając znaczenie tej uchwały i zrozumiałe zainteresowanie społeczeństwa nowym trybem procedury podatkowej, p. minister skarbu, prof. dr. Władysław Zawadzki, udzielił prasie codziennej wywiadu, z którego podajemy fragmenty najistotniejsze.

— Ordynacja podatkowa systematyzuje i ujmuje w jedną całość przepisy formalne dla wszystkich podatków — oświadczył p. minister Zawadzki. Dawno odczuwana potrzeba skoordynowania i ujednolicenia przepisów formalnych oraz przepisów karno-podatkowych znalazła tutaj swoje pełne urzeczywistnienie.

Powodem do częstych narzekań i jątrzenia umysłów płatników była instytucja t. zw. informatorów, którym, nie bez słuszności, zarzucano, że przy udzielaniu opinij, będących niekiedy wyłączną podstawą wymiaru, powodują się względami osobistemi i nie posiadają kwalifikacyj moralnych i fachowych.

— **Projekt ordynacji podatkowej odciąży znakomicie płatnika w sferze obowiązków dostarczania materjału wymiarowego, wpływając jednocześnie na podniesienie znaczenia ksiąg handlowych i gospodarczych, należyte uregulowanie zakresu obowiązku władz żądania wyjaśnień od płatników, reorganizację postępowania odwoławczego drogą rozszerzenia obowiązku udzielania płatnikom dokładnych danych o podstawach wymiaru i wprowadzając cały szereg innych inowacyj, zmierzających do uproszczenia i usprawnienia postępowania wymiarowo-odwoławczego.**

Płatnicy w znacznym stopniu odciążeni będą od obowiązku składania zeznań, a niezłożenie zeznania nie będzie skutkowało dla nich niektórych obecnie obowiązujących sankcyj, jak np. zaoczność i pozbawienie prawa wniesienia środków odwoławczych.

Nadto projekt ordynacji wyczerpująco uregułował zakres obowiązku władz wymiarowych w kwestji żądania wyjaśnień dla celów wymiaru podatków przemysłowego i dochodowego. W szczególności projekt stanowi, że w razie wątpliwości co do dokładności lub prawdziwości zeznania, opartego na księgach handlowych lub gospodarczych, jak również w wypadkach, gdy wymiar ma objąć niewykazane w zeznaniu źródło, podlegające opodatkowaniu, — **władze obowiązane są podać do wiadomości płatnika istotne dla wymiaru okoliczności, podawane w wątpliwość.**

— Kwestja ksiąg handlowych i gospodarczych została uregulowana ostatecznie w duchu postulatów organizacyj gospodarczych. **Księgi handlowe i gospodarcze podniesiono do godności dowodów zupełnych, jeśli czynią zadość wymogom prawidłowego i rzetelnego ich prowadzenia.**

Udział płatnika w postępowaniu odwoławczem zwiększono przez wprowadzenie zasady jawności, wyrażającej się nietylko w obowiązku władz ustnego informowania płatników o podstawach wymiaru, lecz także w udzielaniu uzasadnień wymiaru na piśmie.

— Skasowanie komisyj szacunkowych wzbudziło szereg wątpliwości i krytyk, niezawsze bezinteresownych. W istocie ograniczenie współudziału czynnika obywatelskiego jest tylko pozorne, a w rzeczywistości przeprowadza się racjonalny podział kompetencji, bo jeżeli projekt znosi komisje szacunkowe, ustalając zasadę, że czynności wymiarowe będą wykonywane przez urzędy skarbowe, to z drugiej strony rozszerza on przecież znaczenie elementu obywatelskiego w postępowaniu odwoławczem.

— **Zniesienie komisyj szacunkowych bynajmniej nie zrywa z zasadą współpracy czynnika obywatelskiego w sferze wymiaru podatków.** Ordynacja podatkowa zachowuje komisje odwoławcze, oparte wyłącznie na czynniku obywatelskim, powołanym z grona płatnika. W odróżnieniu od dotychczasowego stanu na czele komisji odwoławczej ma stanąć w charakterze przewodniczącego specjalny urzędnik, wyznaczony przez ministra skarbu, niezależny służbowo od dyrektora izby skarbowej.

Płatnik zachowuje możność stawiennictwa przed komisją odwoławczą w celu udzielenia ustnych wyjaśnień, przyczem prawo to warunkuje się uiszczeniem pewnych nieznacznych opłat przy wniesieniu odwołania, które podlegają zwrotowi w razie uwzględnienia środka odwoławczego. Inowacja ta ma na względzie powstrzymać płatników od składania bezzasadnych odwołań. Przyczyni się to niewątpliwie do znacznego odciążenia komisji odwoławczej i podniesie poziom prac tej instytucji.

Komisje odwoławcze będą orzekały w sprawach podatku dochodowego i przemysłowego, co pozwoli na bliższe powiązanie ze sobą wymiaru obydwu podatków. Wiem, że skasowanie odrębnych komisyj odwoławczych wzbudziło pewne obawy. Są to jednak obawy płonne, gdyż podział na sekcje pozwoli przydzielić każdą sprawę gronu o wiele bliżej tej sprawy stojącemu, niż dzisiejsze komisje. Natomiast przez unifikację uzyska się ujednostajnienie i znakomite uproszczenie akcji odwoławczej, umożliwi lepsze poznanie i ocenę warunków danego płatnika, uniknie odrębnego i różnolitego traktowania wymiarów obydwu podatków i nadto osiągnie znaczne potanienie kosztów administracji.

Nowa ordynacja reguluje pozatem cały szereg zagadnień z dziedziny przepisów porządkowych jak np. terminy, doręczenia i t.p. Na wzmiankę jeszcze zasługuje **umożliwienie płatnikom kompensowania zobowiązań podatkowych zapomocą przypadających im od Skarbu Państwa należności z tytułów prywatno-prawnych.** Projekt przewiduje także tryb postępowania w odniesieniu do nadpłat, przyczem nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości 4 proc. rocznie na rzecz płatnika.

* * *

Omawiany projekt ustawy o ordynacji podatkowej, uchwalony przez Radę Ministrów, różni się nieco od pierwotnego projektu, co do którego koła gospodarcze wysuwały szereg zastrzeżeń. O ile bowiem pierwotny projekt ustawy mógł być oceniany pozytywnie z punktu widzenia ujednolicenia procedury podatkowej oraz ze względów fiskalnych, o tyle budził on poważne zastrzeżenia głównie ze względu na to, że pogarszał on stanowisko podatnika w postępowaniu administracyjno-skarbowem.

Jeżeli bowiem idzie o ocenę tego projektu z tego punktu widzenia, to projekt zniesienia komisji szacunkowych, jako organów wymiarowych pierwszej instancji i powierzenia ich funkcji urzędom skarbowym, stwarzał znaczną przewagę czynnika fiskalnego w akcji wymiarowej. Jednocześnie, zamiast wyrównać tą przewagę przez rozszerzenie uprawnień podatnika, projekt ustawy nietylko tego nie uczynił, lecz przewidywał dalsze ograniczenie tych nader skromnych uprawnień, jakie według obecnej procedury przysługują podatnikowi. Mianowicie tracił on prawo do współdziałania w akcji wymiarowej oraz do stawania przed komisjami odwoławczemi i składania ustnych wyjaśnień.

W ten sposób pierwotny projekt ustawy pogarszał pozycję podatnika podwójnie — z jednej strony przez rozszerzenie zakresu działania urzędów skarbowych, z drugiej zaś strony przez ograniczenie przysługujących mu dotąd uprawnień.

Przeciwko takiemu układowi stosunków słusznie występowały sfery gospodarcze. Wysuwane przez te sfery zastrzeżenia znalazły częściowo swój wyraz w projekcie, uchwalonym przez Radę Ministrów. Projekt ten również kasuje komisje szacunkowe i przekazuje ich funkcje urzędom skarbowym. Jednocześnie jednak zachowuje on dotychczasowe uprawnienia podatnika do współdziałania w akcji wymiarowej, do stawania przed komisjami odwoławczemi i do składania ustnych wyjaśnień.

W porównaniu więc z piewotnym projektem ustawy o ordynacji podatkowej sytuacja podatnika ulega pewnej poprawie. Natomiast w porównaniu z dotychczasowym układem stosunków w zakresie postępowania administracyjno-skarbowego, zniesienie komisyj szacunkowych, mimo, że przemawiają za tem niektóre motywy, pogarsza pozycję podatnika, głównie wskutek rozszerzenia zakresu działania czynnika fiskalnego.

Ożywienie inwestycyjne w Polsce

Ostatnie sprawozdanie Instytutu Badania Konjunktur i Cen wskazuje na znaczne ożywienie zamówień w grupie artykułów inwestycyjnych. Produkcja maszyn i narzędzi nie uległa znaczniejszemu zwiększeniu, jednakże wzrosła bardziej ilość zamówień, co pozwala spodziewać się znacznego ożywienia w ciągu r. 1934. Ożywienie obserwowane jest również w budownictwie, co tłomaczy się niskim poziomem cen materjałów, oraz napływem kapitałów, szukających lokaty. Poprawa gospodarcza nie została zahamowana przez ujemne oddziaływanie czynników sezonowych.

Poziom wytwórczości przemysłowej był w grudniu r. ub. wyższy o 20% aniżeli przed rokiem, a o 10% wyższy, aniżeli przeciętna roczna za r. 1932. Zauważyć należy, że trwałość poprawy konjunktur wyraźnie związana jest ze stabilizacją cen, jaka wystąpiła w drugiej połowie r. ub. Podczas bowiem, gdy poprzednio producenci wstrzymywali się od inwestycyj, kapitaliści od lokat kapitałowych, a konsumenci od zakupów, czy to w obawie, czy w oczekiwaniu dalszego spadku cen, to obecnie, kiedy nastąpiła stabilizacja cen i oczekiwać należy raczej ich zwyżki, aniżeli zniżki, wszystkie grupy gospodarcze zaczynają brać coraz bardziej intensywny udział w procesie gospodarczym.

Dalszy wzrost zapasu złota

w Banku Polskim

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę stycznia wykazuje wzrost zapasu złota o przeszło 0,7 milj. zł. do 477.5 milj. zł., spadek natomiast stanu pieniędzy zagranicznych i dewiz o 5.3 milj. zł. do sumy 81.8 milj. zł. W ubiegłej dekadzie Bank Polski spłacił Bankom Francuskim 30 milj. fr. fr., t.j. połowę kredytu, uzyskanego jesienią roku ubiegłego na sfinansowanie rejestrowego zastawu zboża.

Ogólna suma wykorzystanych kredytów powiększyła się o 8.6 milj. zł. do 748.9 milj. zł., przyczem portfel wekslowy wzrósł o 9.1 milj. zł. do 644,4 milj. zł., natomiast pożyczki, zabezpieczone zastawami, obniżyły się o 0.3 milj. zł. do 57.5 milj. zł. Mniej więcej o takąż kwotę zmniejszył się portfel biletów skarbowych i wynosi około 47 milj. zł.

Jak wynika z powyżej podanych cyfr, portfel wekslowy wzrósł na ultimo stycznia bardzo nieznacznie, banki bowiem zarówno państwowe, jak i prywatne, mając dużą płynność, tylko w niewielkich rozmiarach uciekały się do redyskonta w Banku Polskim.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 0.3 milj. zł. do sumy 46,4 milj. zł.

Pozycja „inne aktywa" wzrosła o 0,7 milj. zł. do 123.8 milj. zł., natomiast pozycja „inne pasywa" spadła o 2.5 milj. zł., do 233,7 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania obniżyły się o 16.5 milj. zł. i wynoszą obecnie 248.0 milj. zł.

Wreszcie obieg biletów bankowych — wskutek wyżej omówionych zmian na poszczególnych rachunkach — powiększył się o 22.9 milj. zł. do 947.1 milj. zł.

Pokrycie złotem utrzymało się na poziomie poprzedniej dekady i wynosi 43.60%, przekraczając normę statutową o blisko 14 punktów.

Stopa dyskontowa — 5%, zastawowa — 6%.

KLAUZULA ZŁOTA

Znamienny wyrok Sądu Lordów

Odstąpienie przez Stany Zjednoczone od parytetu złota wywołało w swoim czasie słuszny niepokój wśród licznych posiadaczy w państwach europejskich, pożyczek, emitowanych w dolarach. W położeniu podobnem znaleźli się również posiadacze dolarowych pożyczek polskich. Jak wiadomo, tylko od 7% Poż. Stabilizacyjnej oraz 7% L. Z. Ziemskich dolarowych, serji z 1928 r., wypłaca się odsetki wedle parytetu złota, natomiast od wszelkich innych, tak państwowych jak i samorządowych papierów wypłaca się w dolarach obiegowych.

Jak się okazuje, rzecz ta w Anglji przedstawia się zupełnie inaczej.

Otóż w ostatnich czasach zapadło ważne orzeczenie sądu najwyższego (Lordów) w Londynie, które może być prejudykatem dla szeregu innych spraw, o ile w Anglji są płatne wylosowane obligacje lub kupony w złotych funtach.

Rzecz się miała, jak następuje. Posiadacz wylosowanej obligacji belgijskiej, wypuszczonej 1.9.1928 roku, płatnej w Londynie w złocie, wniósł skargę do sądu o wypłacenie mu należności w złocie, a nie w obiegowych funtach.

W pierwszej instancji posiacz tej obligacji sprawę przegrał. Sąd orzekł, że ponieważ obligacja ta miała zapewnić wypłatę funt. szterling. 100, a Towarzystwo Belgijskie ofiarowało sumę tę w takim legalnym środku płatniczym, jaki obowiązywał w danej chwili, to Towarzystwo Belgijskie może uważać się za zwolnione z zobowiązania.

W drugiej instancji sąd, odrzucając motywy powoda, orzekł, iż sąd pierwszej instancji miał słuszność i orzeczenie, które wydał, ściśle odpowiada interpretacji, jaką należy do tych obligacyj stosować.

Sprawa oparła się o Sąd Najwyższy (Lordów), który wydał orzeczenie następujące, dosłownie poniżej przytoczone:

„Opierając się na właściwem sformułowaniu obligacyj, apelujący jest uprawniony, jako posiadacz tejże co pewien czas i w wymienionych w obligacji terminach płatności, do otrzymywania od strony jako kapitał i odsetki od niego takiej sumy sterlingów, jaka odpowiada wartości w złocie nominalnej sumy każdej z wypłat. Ta wartość w złocie ma być wyznaczona na zasadzie wagi i próby, która obowiązywała 1.9.1928 r. Z tego wynika, że każdy „funt“, zawarty w sumie nominalnej każdorazowej wypłaty, musi być traktowany, jako przedstawający cenę w sterlingach (obliczoną we właściwym dniu zapłaty) 123.27447 złota takiej próby, jaka wymieniona jest w pierwszej cedule do aktu menniczego z roku 1870. Tak samo każda część funta, mieszcząca się w nominalnej sumie każdorazowej wypłaty, musi być traktowana, jako cena w sterlingach, obliczona we właściwym dniu zapłaty (odpowiadająca takiej samej części 123.27447) „graine“ złota tej samej próby“.

Wspólna reprezentacja Związku Eksporterów Rolnych

Na posiedzeniu odbytem w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie Prezydjum Wspólnej Reprezentacji związków eksporterów płodów rolnych i ich przetworów, omówiło sprawy organizacyjne, stwierdzając, iż prawie wszystkie branżowe organizacje eksportu rolnego zgłosiły akces do Wspólnej Reprezentacji. W toku dalszej dyskusji rozpatrzono aktualne zagadnienia z zakresu eksportu płodów rolnych oraz ustalono program prac na najbliższy okres.

Kara za dobrą walutę

Państwa wierzycielskie obecnie chętniej zawierają traktaty z państwami niewypłacalnemi, dając im duże kontyngenty przywozowe, ponieważ łączy się z tem nieraz częściowe zużycie nadwyżki importu z tych państw ponad eksport do nich na pokrycie części nieściągalnych długów. I tak np. ostatnia umowa Szwajcarji z Niemcami przewiduje, że z 300 milj. fr. przywozu Szwajcarji z Niemiec połowa tylko będzie pokryta wywozem do Niemiec, a druga będzie się kompensowała z płatnościami długów niemieckich w Szwajcarji. Często również państwa środkowo- i wschodnio-europejskie, jak Rumunja, Bulgarja, Jugosławja, a nawet Węgry i Austrja uzyskują w państwach wierzycielskich stosunkowo większe kontyngenty, niż wypłacalna i zachowująca stałą walutę — Polska. To niesłuszne uprzywiljowanie krajów niewypłacalnych stanowi jeszcze jeden dodatkowy hamulec naszego wywozu.

O czem się mówi i pisze?

„Pożyczka finansowo - towarowa czy też żadna pożyczka“

Jak się można było spodziewać, podpisanie przez rząd umowy w sprawie dostawy hamulców zespołowych dla Polskich Kolei Państwowych, która opiewa na 130 mil. zł. a z której 60 proc. przypada na akcesorja wykonane przez przemysł krajowy, musiało znaleźć krytyków i malkontentów... z obowiązku. Znaleźli się więc już publicyści, którzy nie znając nieopublikowanych zresztą szczegółów tej tranzakcji pożyczkowej, zakwestjonowali w sposób merytoryczny jej wartość gospodarczą i nie zawahali się dać jej ocenę wybitnie dla interesów naszych ujemną.

Nie pozbawionym pikanterji był fakt że jedno z pism codziennych, służące interesom wielkiego przemysłu, umieściło artykuł ostro przeciw tej pożyczce występujący, aby w parę dni potem bardzo uroczyście, widocznie dopiero pod naciskiem „sił wyższych“ opinję swą zmienić, zażegnywując się ostentacyjnie przed uprzednio wyrażonym na tę sprawę poglądem.

Bardzo wyraźne stanowisko wobec tej umowy zajmuje naczelny publicysta „Przeglądu Gospodarczego“ tak polemizując z jej krytykami:

„Lekarz, krytykujący lekarstwa stosowane, winien bezwzględnie przepisać własną receptę. W konkretnym wypadku nie ulega chyba wątpliwości, że pobudzenie ruchu inwestycyjnego w Polsce jest jednym z najbardziej palących i bodaj ogólnie uznawanych postulatów. Zalecenie, aby ten ruch finansować przy pomocy emisji pożyczek albo „w drodze zaciągnięcia długu u jakiegoś konsorcjum“, jest bardzo klasyczne i bardzo proste. Niestety, od klasycyzmu współczesne życie gospodarcze silnie się oddaliło. I dlatego wykonanie zalecenia musiałoby napotkać w praktyce na wielkie trudności. Konsorcja, skłonne do udzielania pożyczek, mogą być oczywiście tylko konsorcjami zagranicznemi. A ponieważ, jak ogólnie wiadomo, od kilku lat normalne operacje finansowe międzynarodowe ustały niemal całkowicie, typ mieszanych pożyczek finansowo-towarowych, przy pomocy których kraje wierzycielskie pragną u siebie złagodzić bezrobocie, stanowi bodaj jedyną formę, w jakiej narazie można uzyskać zagranicą kredyt.

Dylemat streszcza się więc dzisiaj nie w pytaniu: „pożyczka finansowa czy pożyczka towarowa“, a w pytaniu „pożyczka finansowo-towarowa czy też żadna pożyczka“. Można oczywiście stanąć na tem ostatniem stanowisku i wogóle bez jakiegokolwiek kredytu z zewnątrz chcieć się obywać. Stanowisko takie może być nawet logiczne. Jednak trzeba wówczas z równą logiką dodać, że realizowanie w ten sposób pojętego gospodarstwa narodowego oznaczać będzie nietylko duże trudności dla naszego bilansu płatniczego, a tem samem dla naszej waluty, ale przedewszystkiem utrwalenie na dłuższą metę obecnego gospodarczego zastoju, który dla całej ludności pociąga za sobą tak ciężkie warunki życia“.

O znaczeniu gospodarczem polsko-niemieckiego paktu o nieagresji

„Gospodarka Narodowa“ w zeszycie lutowym omawia pokrótce wpływ zawartego paktu o nieagresji na bezpośrednie stosunki gospodarcze polsko-niemieckie. Rozważania te cechuje naogół sceptycyzm:

„Jeśli spróbujemy ocenić znaczenie układu z dn. 26 stycznia r. b. na terenie gospodarczym, to ten właśnie wzrost międzynarodowego kredytu zapisać musimy na czołowem miejscu. Gospodarczo bowiem układ z dn. 26 stycznia skłonni byliśmy uważać jako ważny przedewszystkiem w płaszczyźnie całokształtu naszych stosunków z zagranicą — nie zaś specjalnie dla wzajemnych stosunków gospodarczych obu kontrahentów. Zasadnicza rozbieżność pomiędzy strukturą gospodarczą Polski i dążeniami nowej polityki gospodarczej Niemiec uniemożliwia prawdopodobnie silniejsze związki gospodarcze. Nie idzie, oczywiście, zatem, aby miał zostać w mocy obecny anormalny zupełnie stan wojny celnej pomiędzy obu krajami. Może zresztą w dalszej przyszłości powstaną warunki do bliższego porozumienia? Dlatego też, posiadając polityczny i nawet gospodarczy walor międzynarodowy, układ styczniowy nie wniesie, jak się nam wydaje, wielu zmian w stosunki gospodarcze polsko-niemieckie, a co za tem idzie, — ani w ukształtowanie się ogólne naszej polityki handlowej, ani — co jeszcze ważniejsze — w nasz wewnętrzny rozwój gospodarczy. Zbyt wiele nas ongiś gospodarczo łączyło z naszym sąsiadem zachodnim — i zbyt daleko rozeszliśmy się z nim, aby dziś nawet w przychylnej atmosferze politycznej liczyć na szybkie a zwłaszcza głębokie porozumienie gospodarcze“.

Z ŻYCIA PRZEMYSŁU

Oznaki poprawy produkcji przemysłowej

Mimo sezonu zimowego w przemyśle zaczynają pojawiać się pewne oznaki poprawy, między innemi uruchamiane są przedsiębiorstwa, które od lat już nie pracowały. I tak np. Huta Bankowa, która unieruchomiła była przed rokiem fabrykację blach, wznowiła ją z początkiem lutego. Cementownia Firley rozpoczęła prace przygotowawcze do rozpoczęcia produkcji. Na terenie województwa lubelskiego uruchomiono dwa przedsiębiorstwa z branży metalowej i mechanicznej, które wreszcie zlikwidowały zapasy, nagromadzone w poprzednich latach. Również i w przemyśle drzewnym wzrosła poważnie liczba fabryk mebli giętych, oraz tartaków, będących w ruchu.

Pomyślne te symptomy przypisywane są przedewszystkiem stabilizacji cen, jaka wystąpiła w ostatnich miesiącach r. ub. Oczekiwanie zwyżki cen przełamało ostatecznie wyczekujące stanowisko, zajmowane przez konsumentów, wstrzymujących się od zakupów, w oczekiwaniu dalszej zniżki cen. Również wystąpił w związku ze stabilizacją cen wzrost ruchu inwestycyjnego, oraz lokat kapitałowych w przemyśle.

Sytuacja przemysłu przetwórczego w r. ub.

Poziom zatrudnienia w przemyśle przetwórczym w r. ub. wykazuje, że z wyjątkiem przemysłu spożywczego, we wszystkich innych gałęziach wytwórczości nastąpiła poprawa zatrudnienia. Świadczy o tem w szczególności wskaźnik przepracowanych robotniko-godzin. Wzrosły one dla przemysłu metalowego i maszynowego z 39.4 do 48.3, chemicznego z 69.7 do 80.1, mineralnego z 32.8 do 46,8, drzewnego z 47 do 56.3, budowlanego z 16.5 do 19.4, włókienniczego z 45.2 do 65.9, odzieżowego z 27.5 do 82.6, skórnego z 67.6 do 82,3, papierniczego z 72.7 do 84.5, poligraficznego z 72 do 80.4. Jedyny wyjątek, jak wspomniano — stanowi przemysł spożywczy dla którego wskaźniki przepracowanych robotniko - godzin obniżyły się w ciągu r. ub. z 51.7 do 43.6, wykazując jednak poprzednio znaczny wzrost, gdyż np. dla listopada odnośny wskaźnik wynosił 73.6. Spadek zatrudnienia w przemyśle spożywczym przypisywać głównie należy ujemnemu działaniu czynników sezonowych.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

Warszawa
(1.II — 8.II).

Przebieg zebrań w tygodniu sprawozdawczym nie nastręczał szczególnych uwag. Usposobienie było naogół spokojne przy tendencji nieco mocniejszej. Od czasu do czasu zawierano większe tranzakcje o charakterze wyłącznie spekulacyjnym dolarami. Odchylenia kursowe dolara ujawniały się właściwie jedynie w środku tygodnia, kursy tej waluty w początku i z końcem tygodnia uważać można za wyrównane.

Na rynku dewizowym notowano obroty o wiele mniejsze niż w okresie poprzednim, co się tłumaczyło większem zaofiarowaniem. Bank Polski zmuszony był zwłaszcza w końcu tygodnia nabywać zaofiarowane mu partje rozmaitych dewiz. Słabiej kształtowały się prawie wszystkie dewizy. Bruksela, Londyn, New York, Paryż, Praga, Medjolan i państwa skandynawskie wykazały wyraźną zniżkę kursów. Bez zmiany pozostał Gdańsk.

Na rynku pożyczek państwowych największem zainteresowaniem cieszyły się pożyczki premjowe zwłaszcza wobec zbliżającego się ciągnienia w dniu 1 marca r. b. Lwia część obrotów przypadła na 7-mio proc. Pożyczkę Stabilizacyjną, która jednak nie zdołała się utrzymać na poziomie z końca okresu poprzedniego. Więcej obrotów niż zazwyczaj dokonano 6-cio proc. Pożyczką Dolarową, której kurs ze względu na zwiększony popyt podniósł się o dwa punkty. Również 5-cio proc. pożyczka konwersyjna i 5-cio proc. pożyczka konwersyjna-kolejowa nadal znajdowały chętnych nabywców.

Rynek prywatnych papierów lokacyjnych trwał głównie pod znakiem zainteresowania listami warszawskiemi. Obracano więcej niż zwykle 4½% Listami Zastawnemi Ziemskiemi, podczas gdy 8-io proc. L. Z. m. Warszawy stanowiły największą pozycję w obrotach ogólnych. Listy zastawne prowincjonalne pozostawały w zaniedbaniu. Obligacje magistrackie były zakupywane w większych rozmiarach niż w okresie poprzednim.

Na rynku akcyjnym panowało większe ożywienie, o czem świadczy w pierwszym rzędzie znaczna jak na nasze warunki ilość notowań w cedule giełdowej; przyczem podkreślić należy, że szczególne zainteresowanie skierowane było w kierunku akcyj przedsiębiorstw przemysłowych.

Akcje Banku Polskiego przy codziennych tranzakcjach miały tendencję lekko zniżkową.

Akcje Częstocickiego Towarzystwa Fabryk Cukru od 1 b. m. notują się bez kuponu dywidendowego za 1932/33 w wysokości 2 proc.

Dewizy: Belgja 123.79—123.85—123.50, Gdańsk 172.80—172.70 172.80, Holandja 356.85—356.00—356.65, Kopenhaga 122.50 — 121.75., Londyn 27.20—27.55—27.32, Nowy Jork 5.44 — 5.55 —5.45½, Kabel 5.46 — 5.56 — 5.46, Oslo 138.20 — 137.50, Paryż 34.92½ — 34.88 — 34.90, Praga 26.20 — 26.25 — 26.22, Sztokholm 140.50 — 142.50 — 141.15, Szwajcarja 171.75—171.96 —171.45, Włochy 46.69—46.65 — 46.67.

Obroty międzybankowe: Berlin 210.60 — 209.80.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 41.75 — 43. — 42.10, Dolarówka 52.75 — 54.75, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 107.50 — 109.25, w pełnych serjach 113. — 113.75. 5% Poż. Konwersyjna 59. — 58. — 58.25, 5% Konwers. Poż. Kolej. 55.50 —55.75, 6% Poż. Dolarowa 66. — 67.88 — 66.50, (sztuki po dol. 500 — 65.50). 7% Poż. Stabilizacyjna 57.75 — 58.38 — 56.75, w sztukach po dolarów 500 — 58.63 — 57.13, 7% L. Z. Państw. Banku Rolnego oraz 7% L. Z. i Oblig. Komunal. Banku Gosp. Krajowego 83.25, 8% L. Z. P. B. R. oraz 8% L. Z. i Oblig. Komunal. B. G. K. 94.—, 8% Oblig. Budowl. B. G. K. 93.—.

Prywatne papiery lokacyjne: 4% L. Z. Ziemskie 41.75, 4½% L. Z. Ziemskie 50.25 — 52.50 — 52.—, 8% L. Z. Ziemskie 43.50, 7% L. Z. (dolarowe) 41.50—42.25 — 42.13, 4½% L. Z. m. Warszawy 59.50, 5% L. Z. m. Warszawy 65.25, 8% L. Z. m. Warszawy 53.75 — 55. — 54.25, 5% L. Z. m. Kalisza 55.—, 5% L. Z. m. Kalisza z 1933 r. 48, 5% L. Z. m. Radomia z 1933 r. 41.75, 5% L. Z. m. Siedlec z 1933 r. 41.90, 6% Oblig. m. st. Warszawy: VI 52.13, VIII i IX 51.75—51.13, 4½ V Oblig. m. st. Warszawy — 41.—.

Akcje: Bank Polski 87—88—86.50, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 16—15.50, Warsz. Tow. Kopalń Węgla 10—11.25, Lilpop 10.85—11.25—11.10, Ostrowiec 21.50, Starachowice 10.25 — 10.60 — 10.50, Haberbusch 39.75 —40. Zieleniewski 6.—, Fabryka Ołówków Majewskiego 170.—.

Rynek prywatny: Banknoty: dolarowe 5.43½—5.50—5.45, sowieckie 1.05—1.00, niemieckie 209.75—210—209.35, austrjackie 99—98.50—99, czechosłowackie 24.20—23.70, francuskie 34.86.

Monety: rubel złoty 4.62½ — 4.63½, dolar złoty 8.94—8.98.

Giełdy zamiejscowe.
(31.I—7.2).

ŁÓDŹ.

Banknoty Dolarowe 5.50, 7% Poż. Stabilizacyjna 57.70, 8% L. Z. m. Łodzi 51.50.

KRAKÓW.

Dolarówka 52.—53.25, 3% Prem. Poż. Budowlana 43.50, 5% Poż. Konwercyjna 59.

POZNAŃ.

Listy Zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolarowe Serji K. z 1933 r. 48.50, 4½% dolarowe Serji K. z 1933 r. w złocie 45—46—43, 4½% złotowe serji K. z 1933 r. 45.

Bilans łączny na dzień 31 grudnia 1933 r.

47 banków akcyjnych (prywatnych) i 7 większych domów bankowych

UWAGA: Cyfry, podane w nawiasie, oznaczają dane z miesiąca listopada 1933 r.

Stan czynny. Pogotowie kasowe 69730 (40473), papiery wartościowe 91.115 (94835), towary 121 (114), banki krajowe 45.229 (47.139), banki zagranicz. 47.987 (53.781), weksle zdyskontowane 366.551 (367.657), akcepty B-ku Akcept. 10.385, weksle protestowane 56.706 (56.853), rachunki bieżące (salda debetowe) 448.393 (438.939), pożyczki terminowe 64.030 (63.299), należności z tyt. ukl. konwers. B-ku Akcept. 1.539 ruchomości i nieruchom. 107.587 (109.007), koszty handl. 51.617 (45.678), różnice kursowe 10.394 (10.399), administracja nieruchomości 1.984 (1.822), różne rachunki wynikowe 1.070 (1.081), rachunki oddziałów 136.856 (124.039), sumy przechodnie 18.882 (19.808), długoterminowe pożycz. hipot. 125.018 (141.405), inne aktywa 62.903 (61.295), dłużnicy z tytułu kredyt. akcept. i rembuls. 29.448 (31.148), straty z lat ubiegł. 17.486 (17.486), suma bilansowa 1.754.646 walucie obcej ecznekiych17486 (1.726.258), suma aktywów w walucie obcej 442.210 (464.564).

Stan bierny. Kapitały własne 278.402 (279.130), wkłady 396.363 (395.115), rachunki bieżące (salda kredytowe) 176.119 (170.486), zobowiązania inkasowe 1.867 (1.837), redyskt. weksli 182.945 (176.019), dyskonto akceptów B-ku Akcept. 10.079, zastaw walorów 14.490 (14.589), banki krajowe 77.586 (97.622), banki zagraniczne 178.835 (165.561), Akcepty Banku Akceptacyjnego 10.385, przekazy na banki 2.698 (2.436), wierzyciele hipoteczni 2.150 (2.153), fundusz emerytalny i fundusze wieczyste 512 (496), procenty i prowizje 47.147 (43.571), różnice kursowe 16.088 (16.117), dochód z nieruchomości 4.236 (3.574), różne rachunki wynikowe 3.553 (2.765), różne rachunki wynikowe roku ubiegłego 37 (37), rachunki oddziałów 139.319 (127.691), sumy przechodnie 22.901 (20.929), dywidenda niepodniesiona 2.355 (2372), zyski z lat ubiegłych 2.958 (2.903), listy zastawne (obligacje) 125016 (141.402), inne pasywa 39.339 (38.102), akcepty 203 (203), zobowiązania z tytułu kredytów akcept. i rembuls. 29.448 (31.148), suma bilansowa 1.754.646 (1.726.258), zobowiązania z tytułu udzielonych gwarancyj 72.768 (84.987), różni za inkaso 64.956 (66.468), suma pasywów w walucie obcej 408.324 (420.080).

KĄCIK LOTERYJNY

— Słyszeliście pewnie o Loterji Państwowej?

— Słyszeliśmy, słyszeliśmy...

— No, to posłuchajcie jeszcze raz, jakby powiedział pan Jowialski. Bo w dzisiejszych czasach, gdy pieniądze się rzadko widzi, dobrze jest czasem o nich posłuchać i dowiedzieć się, w jaki sposób łatwo i szybko dojść do nich można.

Otóż plan rozpoczętej obecnie pierwszej klasy 29-ej Loterji przewiduje 12.000 wygranych, z których najmniejsza, czyli tak zwana popularnie stawka, wynosi 100 złotych. Znaczy to, że nawet po uskutecznieniu ustawowych potrąceń — gracz zyskuje na kosztującym czterdzieści złotych losie całe 100 procent, czyli podwójną ilość wyłożonej gotówki. Pozatem ta najmniejsza wygrana daje mu niesłychanie ważny przywilej w czwartej klasie, bo jeżeli szczęśliwy wypadek zdarzy, iż na ten sam los padnie w tej klasie główna wygrana, to ów miljon, stanowiący przedmiot pożądań wszystkich graczy, zamienia się automatycznie w całe dwa miljony, co już w naszym ubogim kraju jest cyfrą niemal astronomiczną. Przywilej ten zresztą dotyczy wszystkich losów, na które padnie jakakolwiek wygrana w pierwszej, drugiej lub trzeciej klasie, zwiększając w ten sposób szanse tych, którzy są stałymi i wiernymi klientami Loterji Państwowej. Ale i sama pierwsza klasa posiada własne atrakcje w postaci wygranych po sto, pięćdziesiąt, dwadzieścia tysięcy złotych, nie licząc wielu pomniejszych.

Kto więc chce szybko i łatwo dojść do pieniędzy, powinien wyzyskać nadarzającą się sposobność i kupić niezwłocznie los na Loterję Państwową, lub chociby część jego.

Giełda zbożowo-towarowa w Warszawie

Notowania na podstawie cen giełdowych, za 100 kg. parytet wagon Warszawa. Ceny od 1 do 7 b. m.

Żyto jednolite 700 g/l od 14.25 do 14.75. Żyto zbierane 687 g/l — —. Pszenica jara czerwona 775 g/l — —. Pszenica jednolita 748 g/l 20.50 — 21.00. Pszenica zbierana 757 g/l 20.00 — 20.50. Owies jednolity 468 g/l 11.00 — 12.00. Owies zbierany 438 g/l 10.50 — 11.00. Jęczmień kaszany 632 g/l 13.25 —13.75. Jęczmień browarny 684 g/l bez obrotu 15.00 — 15.50 Groch polny z workiem 20.00—22.00. Groch Victoria z workiem 25.00—30.00. Wyka 13.50—14.50. Peluszka 13.50—14.00. Seradela podwójnie czyszczona 10.50 — 11.50. Łubin niebieski 6.50—7.00. Rzepak zimowy 42.00—44.00. Rzepik zimowy 42.00 — 45.00. Rzepik letni 44.00—47.00. Siemie lniane basis 90% 39.00—40.00. Koniczyna czerw. sur. bez gr. kanianki 150.00 — 190.00. Koniczyna czerw. bez kan. o czyst. 97% 210.00—235.00. Koniczyna biała surowa 60.00—70.00. Koniczyna biała bez kan. o czyst. 97% 80.00—100.00. Ziemniaki fabryczne 4.00—4.25. Mak niebieski z workiem 50.00—55.00. Mąka pszenna gat. pierwszy 45% Luks. 35.00—40.00. Mąka pszenna gat. pierwszy 65% 30.00 35.00. Mąka pszenna gat. drugi 20% po Luks. 25.00 — 30.00. Mąka pszenna gat. trzeci „Poślednia" 17—23.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 55%" 24.00—25.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 65%" 23.00—24.00. Mąka „żytnia II gat." 17.50—18.50 Mąka „żytnia razowa" 18.00 — 19.00. Mąka „żytnia poślednia" 12.00—13.00. Otręby pszenne szale z przem. stand. 11.50 — 12.00. Otręby pszenne średn. z przem. stand. 10.50—11.00. Otręby żytnie z przem. standart. 8.50—9.00. Kuchy lniane 17.00—18.00. Kuchy rzepakowe 14.00—14.50. Kuchy słonecznikowe 42—44% 16.75—17.25. Śruta sojowa 45% z workiem 21.50—22.00.

Obroty normalne; usposobienie spokojne.

Zastrzeżone papiery

Przez Urząd Śledczy.

3% Prem. Poż. Budowlana.
Nr. 130331 do 130340.

4% Prem. Poż. Dolarowa III serji 817445.

Akcje Banku Polskiego.
Nr.Nr. 392219—20.

Wzbronienie wypłat.

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronił wypłat oraz dokonywania tranzakcyj:
5% Poż. Konwersyjną z 1924 r.

Na zł. 500 Nr. 4104198, **po zł. 50** Nr. 3382998/9, **po zł. 10** Nr. 76757/60 3605728, **po zł. 3** Nr. 112895 344783, **po zł. 1** Nr. 270733 537835.

Unieważnił:

Akcje „Elibor“, L. J. Borkowski w Warszawie wart. nom. zł. 25 Nr. 123271 do 123730

Ogłoszenie Banku Polskiego.

Bank Polski **podaje do wiadomości** o zagubieniu Akcji Banku Polskiego Nr. 38753 409865/6. (Termin zgłoszenia sprzeciwu do 30.4.1934 r.) Nr.Nr. 69668 140920 223725 242112 276054 277943 278258 774457. (Termin zgłoszenia sprzeciwu do 3.5.1934 r.). Bank Polski **unieważnił** w myśl art. 8. statutu

Akcje Banku Polskiego
Nr. 627680

(Monit. Polski Nr. 25, 26, 27 i 28 z 31.I. 1. 3 i 5.II.1934 r.).

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Losowanie z dnia 8 lutego 1934 r.
Nr.Nr. **1221 1930 23415 24082 27675 33006 37246.**
Wylosowano siedem numerów Bonów dla każdej z 10 seryj wygranych, łącznie więc 70 sztuk.

Wypłata natychmiastowa po zł. 100 na każdy Bon.

3% Premjowa Pożyczka Budowlana

RESTANTY:

Po zł. 10.000.— Nr.Nr. 9496 45088 178578 702108 845421.

Po zł. 1.000.— Nr.Nr. 16098 17414 24906 29154 29358 31863 44598 44608 45334 47859 50198 51807 56226 63452 64104 80567 92827 108805 116969 127920 130688 135361 136661 157613 168704 178806 215865 235542 238364 244917 250922 310619 329010 329382 339553 394687 426866 464878 473220 474029 481442 527988 534580 535279 570778 576862 583735 599988 609758 611909 612666 614941 654117 656663 714436 723708 747154 752300 788197 797848 805131 816589 817663 820207 824105 831510 838284 838857 853481 854620 867088 867943 868037 874841 909989 940417 948918 949052 950967 953638 954084 959928 962996 963081.

10% Pożyczka Kolejowa z 1924 r.

I serja. Losowanie (ostatnie) z dnia 1 lutego 1924 r.

Po 100 fr. złotych: Nr. Nr.
48001 — 49000 55001 — 56000
71001 — 72000 107001 — 108000
115001—116000 116001—117000
127001—128000 128001—129000
137001—138000 148001—149000
161001—162000 169001—170000
170001—171000 172001—173000
183001—184000.

Po 50 fr. złotych: Nr. Nr.
222001—223000 223001—224000
231001—232000 239001—240000
254001—255000 261001—262000
262001—263000 292001—293000
303001—304000 307001—308000
313001—314000 314001—315000
320001—321000 339001—340000
347001—348000 364001—365000

Po 25 fr. złotych: Nr. Nr.:
412001—413000 419001—420000
433001—434000 446001—447000
458001—459000 459001—460000
461001—462000 479000—480000
536001—537000 547001—548000
556001—557000 582001—583000
597001—598000 607001—608000
611001—612000 615001—616000
652001—653000 677001—678000
686001—687000 693001—694000
695001—696000 703001—704000
716001—717000 724001—725000
735001—736000 742001—743000
748001—749000 749001—750000
777001—778000 789001—790000
794001—795000.

Po 10 fr. złotych: Nr. Nr.
6001 — 7000 34001 — 35000
48001 — 49000 52001 — 53000
53001 — 54000 54001 — 55000
70001 — 71000 78001 — 79000
82001 — 83000 84001 — 85000
91001 — 92000 93001 — 94000
138001—139000 162001—163000
168001—169000 169001—170000
190001—191000 195001—196000
196001—197000 212001—213000
234001—235000 239001—240000
243001—244000 280001—281000
331001—332000 335001—336000
382001—383000 388001—389000
400001—401000 409001—410000
430001—431000 433001—434000
443001—444000 486001—487000
494001—495000 518001—519000
546001—547000 547001—548000
568001—569000 577001—578000
604001—605000 622001—623000
625001—626000 652001—653000
659001—660000 685001—686000
707001—708000 720001—721000
767001—768000 774001—775000
776001—777000 781001—782000
792001—793000 803001—804000
807001—808000 812001—813000
821001—822000 829001—830000
835001—836000 890001—891000
901001—902000 913001—914000
928001—929000 930001—931000
933001—934000 935001—936000
957001—958000 958001—959000
960001—961000 962001—965000
973001—974000 988001—989000
995001—996000 996001—997000
997001—998000.

UWAGA: Według planu amortyzacyjnego 10% pożyczki kolejowej, ciągnienie amortyzacyjne bez względu na wartość nominalną obligacyj, odbywa się pełnemi tysiącami sztuk z kolejną numeracją.

Wypłata natychmiastowa.

Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego

Losowanie obligacyj z dnia 25 stycznia 1934 r. b. Banku Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, następnie Polskiego Banku Krajowego, przejętych i skonwertowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

4½% Komunalne III em. (losowanie XV).

Serja B. nom. Koron **1000** przerachowane na Zł. **147,80.** Nr.Nr. 707 1317 1664 1908 1977 2704 2719 3141 3716 3978 4386 4649 4976 4981 5361 5375 5690 5697 5761 5876 6019 6361 6597 6781.

Serja C. nom. Koron **5000** przerachowane na Zł. **739.**—. Nr.Nr. 156 589 795 1602 1644 2258 2262 2562.

Serja D. nom. Koron **10.000** przerachowane na Zł. **1478.**—. Nr.Nr. 90 413 801 1185 1310 1337 1385 1748 1920 2077 2375 3051 3323 3458 3572 3703 4227.

4% Komunalne (losowanie XV).

Serja B. nom. Koron **1000** przerachowane na Zł. **165.15.** Nr.Nr. 37 623 627 949 1303 1685 1778 1886 2252 2577.

Serja C. nom. Koron **5000** przerachowane na Zł. **825.75.** Nr.Nr. 281 411 701 727 852 909 972 1271.

Serja D. nom. Koron **10.000** przerachowane na Zł. **1651.50.** Nr.Nr. 254 457 533 560 775 984 1040 1200 1313 1472 1771 1970 2215 2238.

4% Kolejowe (losowanie XIII).

Serja II. nom. Koron **200 przerachowane na Zł. 52.**—. Nr.Nr: 177 478 488 2400.

Serja III. nom. Koron **1000** przerachowane na Zł. **260.**—. Nr.Nr. 782 1025 1279 2134 3432 3475 3477 3700 4357 4563 4807 4999 5772.

Serja IV. nom. Koron **5000** przerachowane na Zł. **1300.**—. Nr.Nr. 407 777 810 836 1238.

Serja V. nom. Koron **10.000** przerachowane na Zł. **2600.**—. Nr.Nr. 14 42 78 84 237 1732 2532 3056.

Wypłata od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Terminarz akcjonarjusza

22 lutego.

Francuska Spółka Akc. Jeneralna Kompanja Przemysłu Przędzalniczego, Tow. Anonimowe Zakł. Allart Rousseau i S-ka (dawn. Leon Allart) — o godz. 15-ej w Centrali w Roubaix.

„Przechowo“ Młyny i Tartaki S. A. w Przechowie pow. Świecie n/Wisłą — o godz. 21-ej w lokalu Spółki w Przechowie.

24 lutego.

Włocławska Fabr. Drutu dawn. C. Klauke, S. A.—o godz. 17-ej w lokalu Zarządu w Włocławku, Kościuszki 28.

Tow. Zakł. Chemicznych „Strem“, S. A. w Warszawie — o godz. 17-ej w lokalu Towarzystwa w Warszawie przy ul. Mazowieckiej 7.

Górnośląska Wytwórnia Chemiczna dawn. F. Reichelt, Sp. Akc. w Katowicach — o godz. 13-ej w lokalu Spółki w Katowicach, Jagiellońska 5.

26 lutego.

„Papa“ Fabryka Wyrobów Papierowych i Kartonaży, Sp. Akc. w Bielsku — o godz. 10-ej w Bielsku przy ul. Sixta 13.

27 lutego.

Sp. Akc. „Towarzystwo Fabryki Maszyn Gerlach i Pulst w Warszawie“ — o godz. 11-ej w kancelarji notarjusza Karola Hettlingera, gmach Hipoteki w Warszawie.

Żyrardów

Zaskarżone uchwały ogólnego zebrania.

Jak się dowiadujemy, do wydziału handlowego sądu okręgowego w Warszawie przedstawiciele mniejszości akcjonarjuszy Żyrardowa wnieśli zaskarżenie trzech uchwał walnego zgromadzenia akcjonarjuszy Żyrardowa z dnia 22 stycznia r. b., a mianowicie: 1) uchwały, udzielającej absolutorjum władzom spółki, jako sprzecznej z uprzednio przyjętym wnioskiem prof. Młynarskiego, w którym to wniosku walne zgromadzenie uznało działalność władz Żyrardowa w zakresie sosunków „comptoir de l'industrie cotoniere“ oraz „manufocture de senones“ za nielegalną i niezgodną z dobremi obyczajami; 2) uchwały, odrzucającej ekspertyzę minist. przemysłu i handlu i 3) uchwały, odrzucającej wniosek o wycofanie z zarządu spółki pp.: Boussac'a i Aupetit'a, jako czynnie zainteresowanych w przedsiębiorstwach konkurencyjnych.

Z BANKU POLSKIEGO.

Ogólne doroczne zebranie akcjonarjuszów Banku Polskiego, zgodnie z uchwałą rady Banku, odbędzie się w dniu 1 marca r. b.

Odpowiedzi Redakcji

WP. Dyr. Józefowi H. w miejscu. Niewylosowane i nic nie wygrały.

WP. Kaz. Grünbergowi w miejscu. Niewylosowane i nic nie wygrały. Bon z wystawy Paryskiej z 1889 r. sprawdziliśmy tylko w ostatniem ciągnieniu, nie posiadamy bowiem tabeli restantów.

WP. Godlewskiemu w miejscu. Niewylosowana i nie wygrała.

WP. H. B. w miejscu. Serbska —niewylosowana. Poż. Prem. Rotterdamska z 1882 r. została wycofana z obiegu w 1894 r., a więc się nie losuje.

Tabela wartości kuponu bieżącego od następujących papierów procentowych:

	Nazwa papieru procentowego	Data płatności	Luty												
			16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
4%	L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego	1/1-1/7	0.50	0.51111	0.52222	0.53333	0.54444	0.55555	0.56666	0.57777	0.58888	0.60	0.61111	0.62222	0.63333
4½%	L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy, Łodzi, Poznań. Ziem. Kredyt., Wileńskiego B. Z. Oblig. m. st. Warszawy	,,	0.5625	0.575	0.5875	0.60	0.6125	0.625	0.6375	0.65	0.6625	0.675	0.6875	0.70	0.7125
5%	Państw. B-ku Rolnego (40 i pół letnie) . Poż. Konwersyjn. Konwers. Poż. Kolejowa, L. Z. Tow. Kred. miast: Częstochowy, Kalisza, Kielc, Lublina, Łodzi, Piotrkowa, Płocka, Radomia, Siedlec, Warszawy, Wilna, Zachodnio-Polskiego Tow. w Poznaniu, Wileńskiego B-ku Ziem. i Oblig. Kom. B-ku Kredyt. w Poznaniu	,,	0.625	0.63888	0.65277	0.66666	0.68055	0.69444	0.70833	0.72222	0.73611	0.75	0.76388	0.77777	0.79166
5½%	Oblig. m. st. Warszawy	,,	0.6875	0.70277	0.71805	0.73333	0.74861	0.76388	0.77916	0.79444	0.80972	0.825	0.84027	0.85555	0.87083
6%	,, ...	,,	0.75	0.76666	0.78333	0.80	0.81666	0.83333	0.85	0.86666	0.88333	0.90	0.91666	0.93333	0,95
7%	L. Z. i Oblig. Meljoracyjne Państw. B-ku Rolnego, Oblig. Mieszkaniowe m. Poznania	,,	0.875	0.89444	0.91388	0.93333	0.95277	0.97222	0 99166	1.01111	1.03055	1.05	1.06944	0.08888	1.10833
8%	Poż. z 1925 r. dolarowa (Dillon), Oblig. Banku Gosp. Kraj. (Ulen w dolarach), L. Z. Państw. B-ku Roln., Poż. Szkolna m. st. Warszawy	,,	1.—	1.02222	1.04444	1.06666	1.08888	1.11111	1.13333	1.15555	1.17777	1.20	1.22222	1.24444	1.26666
3%	Prem. Poż. Budowlana zł. 50.—	1/2-1/8	0.0625	0.066666	0.070833	0.075	0.079166	0.083333	0.875	0.091666	0.095833	0.10	0.104166	0.108333	0.1125
4%	Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka) dol. 5 .	,,	0.00833	0.00888	0.00944	0.01	0.01055	0.01111	0.01166	0.01222	0.01277	0.01333	0.01388	0.01444	0.015
7%	Oblig. Zagr. m. st. Warszawy (dolarowe) .	,,	0.29166	0.31111	0.33055	0.35	0.36944	0.38888	0.40833	0.42777	0.44722	0.46666	0.48611	0,50555	0.525
4%	Poż. Inwestycyjna, Oblig. Komunalne i Kolejowe B-ku Gosp. Kraj.	1/4-1/10	1.50	1.51111	1.52222	1.53333	1.54444	1.55555	1.56666	1.57777	1.58888	1.60	1.61111	1.62222	1.63333
4½%	Oblig. B-ku Gosp. Krajowego	,,	1.6875	1.70	1.7125	1.725	1.7375	1.75	1.7625	1.775	1.7875	1.80	1.8125	1.825	1,8375
5%	L. Z. Tow. Kred. Miejsk. we Lwowie . .	,,	1.875	1.88888	1.90277	1.91666	1.93055	1.94444	1.95833	1.97222	1.98611	2.—	2.01388	2.02777	2.04166
6%	Poż. Dolarowa z 1920 r.	,,	2.25	2.26666	2.28333	2.30	2.31666	2.33333	2.35	2.36666	2.38333	2.40	2.41666	2.43333	2.45
7%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach) . . .	,,	2.625	2.64444	2.66388	2.68333	2.70277	2.72222	2.74166	2.76111	2.78055	2.80	2.81944	2,83888	2.85833
7½%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. bankowe	,,	2.8125	2.83333	2.85416	2.875	2.89583	2.91666	2.9375	2.95833	2.97916	3.—	3.02083	3,04166	3.0625
8%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polsk. (w funtach), Oblg. m. Poznania z 1926 r. i 1929 r.	,,	3.—	3,02222	3.04444	3.06666	3.08888	3.11111	3.13333	3.15555	3.17777	3.20	3.22222	3.24444	3.26666
7%	Poż. Stabilizacyjna z 1927 r.	15/4-15/10	2.35277	2.37222	2.39166	2.41111	2.43055	2.45	2.46944	2.48888	2.50833	2.52777	2.54722	2.56666	2,58611
4%	L. Z. Akc. B-ku Hipot. we Lwowie, Oblig. m. Krakowa	1/5-1/11	1.16666	1.17777	1.18888	1.20	1 21111	1.22222	1.23333	1.24444	1.25555	1.26666	1.27777	1.28888	1.30
4½%	L. Z. Akc. B-ku Hipoteczn. we Lwowie . .	,,	1.3125	1 325	1.3375	1 35	1.3625	1.375	1.3875	1.40	1.4125	1.425	1.4375	1.45	1.4625
5%	Oblig. Polsk. Banku Komunaln. II — IV, L. Z. Akc. B-ku Hipoteczn. we Lwowie	,,	1.45833	1.47222	1.48611	1.50	1.51388	1.52777	1.54166	1.55555	1.56944	1.58333	1.59722	1.61111	1.625
7%	Poż. Zagr. w lirach włoskich	,,	2.04166	2.06111	2.08055	2.10	2.11944	2.13888	1.15833	2.17777	2.19722	2.21666	2.23611	2.25555	2.275
3%	Państw Renta Ziemska	1/6-1/12	0.625	0.63333	0.64166	0.65	0.65833	0,66666	0.675	0.68333	0.69166	0.70	0.70833	0.71666	0.775
5%	,, ,, ,,	,,	1.04166	1.05555	1.06944	1.08333	1.09722	1.11111	1.125	1.13888	1.15277	1.16666	1.18055	1.19444	1.20833
7%	Śląska Poż. z 1928 r. (w dolarach), Oblig. m. Poznania z 1928 r.	,,	1.45833	1.47777	1.49722	1.51666	1.53611	1.55555	1.575	1.59444	1.61388	1.63333	1.65277	2.67222	1,69166
4%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie . . .	22/6-22/12	0.60	0.61111	0.62222	0.63333	0.64444	0.65555	0.66666	0.67777	0.68888	0.70	0.71111	0.72222	0.73333
4½%	,, ,,	,,	0.675	0.6875	0.70	0.7125	0.725	0.7375	0.75	0.7625	0.775	0.7875	0,80	0.8125	0.825
6%	,, (we frankach)	,,	0.90	0.91666	0.93333	0.95	0.96666	0.98333	1.—	1.01666	1.03333	1.05	1.06666	1,08333	1.10
8%	,, (w dolarach)	,,	1.20	1.22222	1.24444	1.26666	1.28888	1.31111	1,33333	1.35555	1.37777	1.40	1.42222	1.44444	1.46666
4%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	30/6-31/12	0.51111	0.52222	0,53333	0.54444	0.55555	0.56666	0.57777	0.58888	0.60	0.61111	0.62222	0.63333	0.64444
4½%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	,,	0.575	0.5875	0.60	0.6125	0.625	0.6375	0.65	0.6625	0.675	0.6875	0.70	0,7125	0.725
7%	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	,,	0.89444	0.91388	0.93333	0.95277	0.97222	0.99166	1.01111	1.03055	1.05	1.06944	1.08888	1.10833	1,12777
8%	L. Z. Banku Gosp. Kraj., Oblig. Budowlane Banku Gosp. Krajowego	,,	1,02222	1,04444	1,06666	1,08888	1.11111	1,13333	1,15555	1,17777	1,20	1,22222	1,24444	1,26666	1,28888

UWAGA. Od 12 lipca 1932 r. obowiązują następujące zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych oraz wartości kuponu bieżącego: zł. w zł. 100. z 1924 r. = zł. 172.—, fran. fran. 100 = zł. 35.—, fran. szwajc. 100 = zł. 172.—, guld. gdańsk. 100 = zł. 173,50. 1 funt ster. oblicza się według przeciętnego kursu tranzakcyjnego w czekach na Londyn z dnia dokonania tranzakcji. Dla 7% Poż. Stabilizacyjnej oraz 7% L. Z. Tow. Kred. Ziemskiego z 1928 r. 1 dol. = zł. 8.90. Dla pozostałych pap. wart. w walucie dolarowej 1 dol. oblicza się według przeciętnego kursu tranzakcyjnego Kabla z dnia dokonania tranzakcji. Kupon oblicza się w jednostkach i ułamkach dziesiętnych po 100 wart. nom. danej waluty, z wyjątkiem 3% Prem. Poż. Budowlanej, obliczanej od zł. 50 oraz 4% Pem. Poż. dolarowej od dol. 5.

REDAKCJA I DZIAŁ OGŁOSZEŃ: ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w Domu Bankowym Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5,— Miesięcznie zł. 1,80.— Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250—; 1/8 strony zł. 150.—.

Redaktor: Maksymiljan Polikier. Zakł. Graf. E. i D-ra K. Koziańskich Wydawca: Helena Polikierowa